

Ələsgər ƏLİOĐLU

AĐAC YIXILACAQ...

BaĐda alça aĐacına
Dırmaşmışdı neçə uşaq...
Turqut dedi:
-Düş n yerə,
Yoxsa aĐac yıxılacaq!

DƏNİZDƏ  İM N TORPAQ

Turqut mindi gəmiyə,
Dənizdə g zsin deyə.
Kiçik bir ada görüb,
Gülümsədi bu qoçaq:
"Yəqin çox istil nib,
Dənizdə  imir torpaq!.."

BƏYAZ GECƏ

"Şimal duyĐuları" silsiləsindən

Şimalda bəyaz gecə
Lap s d rəngində olur.
Bura qonaq g l nl r
Çox zaman  aş-baş qalır.

Əgər boylansan hara,
Aydın görünür gecə.
Yollar-izlər də belə,
Nura bürünür necə...

Bu yerlərdə gecələr
Gündüzlər kimi keçir.
Səhərdir, ya axşamdır,
Bax, bunu saat seçir...

MEYDANÇA-GÖL

Şimalda qonağıq biz.
Qardaş-bacımla birgə,
Kef-damağı çağıq biz.

Geniş bir meydançadan
Biz kənar çıxmayıırıq.
Oynayıırıq qartopu,
Soyuqdan qorxmayıırıq...

Əmim deyir:
-Ay Zəfər,
Heç bilirsinizmi siz;
Yazda bu meydançada
Oynaya bilməzsiz!

Soruşuram - Ay əmi,
Axı bu nə deməkdir.
Meydança ki həm geniş,
Həm də ki, çox qəşəngdir.

Əmim gülür:
-Bilmirsiniz,
Qoy deyim, bilin bunu.
Bu meydança - bir göldür,
Yazda açılır donu...

GÜLLƏRİN ƏTRİ

Gəlsəniz bağçamıza,
Hər cür gül görərsiniz.
Bu yasəmən, bu zanbaq,
Bu qərənfil, bu nərgiz...

Güllərin hər birini,
Yaxşı tanıyıram mən.
Onların ətrini də,
Seçirəm bir-birindən...

ALMA

Gəzib-dolanırdım mən,
Yayda bağçanı-bağı.
Budaqda bir almanın
Qızarmışdı yanağı.

İstədim dərib yeyəm,
Əlim çatmadı amma.
Ağaca -
Öz yanına
Məni çıxardı alma...

GÖY GÖLDƏ

Gəlib yolla gəzə-gəzə,
Yetişmişik biz Kəpəzə.
Dağın şəkli düşür gölə,
Turqut deyir gülə-gülə:
Gəlin baxın, ay uşaqlar,
Kəpəzdən bu göldə də var!.

BƏNÖVŞƏYLƏ GİZLƏNPAÇ

Bənövşəylə gizlənpaç
Oynayıram baharda.
Mən yaxşı bilirəm o,
Gizlənməmiş olar harda.
Onu tapmaqdan ötrü
Gəzmirəm mən dağ-dərə.
Baxıram kol dibinə,
Getmirəm başqa yerə ...

BUDAQDA

Güllükdədir Ələsgər,
Gəzir belədən-belə.

Bircə gül də görmürəm,
Onun əlində hələ...
Bu qədər gül içində
Ələsgər əliboşdur...
Deyir:
-Gülü budaqda
İyləmək mənə xoşdur!

YAZDA SAYARAM

-Bir de görüm,
Ovcumda
Neçə tum var, ay Sabir?
-Apar ək,
Qoy cücərsin,
Yazda sayaram bir-bir!..

RƏSSAM GÜNƏŞ

Günəş də bir rəssamdır,
İşə başlayar səhər.
Qəribədir,
Şəkli o,
Daim firçasız çəkər.

Çəkər adam, inək, at,
Qoyun, quş, ağac, dirək...
Bu rəssamın hər şəkli,
Olduqca çıxar qəşəng...

Şəkillərin hamısı,
Pozular axşam çağı.
Günəş şəkillərini
Kölgəylə
çəkər axı!..

PUÇURLAR

Bahar gəlib,
Ağacların
Puçurları qucaq-qucaq.
Bahar açıb məktub kimi,
Puçurları oxuyacaq.